

Különfélék.

Az ibolya és a rovarok. Mult évi (1901.) április hó 6-án találtam egy *Osmia aureolentát*, mely az illatos ibolya (*Viola odorata*) virágában feküdt, megsem mozdult, de a mint kivettem, feléledt s mozgott. A virágból való kivétele után még tíz napig élt. Ebből látszik, hogy az ibolyának illata hatással volt az Osmiára. Sok esetben az illat csábítólag hat ugyan a rovarokra, hogy felkeressék a növényeket, és így az elporzás munkájában részt vegyenek-de az Osmiára ölöleg hatott. Ezen körülmény szorosán összefügg az illatos ibolya termésének képződési körülményeivel, melyekről tudjuk, hogy nem az első virágzás alkalmából képződik a termés, hanem csak később, mikor a virág igénytelen, sem színe, sem illata által nem csalogathatja a rovarokat. Ugyanezt tapasztaltam az *Anthophora pilipes*-nél is 1898-ban, mikor egy Anthophorát nem bent, hanem egy pártán láttam feküdni, lábaival a virág belsőjébe kapaszkodva. Ezen állat nem volt teljesen elalélt, mint az *Osmia*, hanem mindazonáltal nagyon gyöngének látszott, mert mikor a virágot megráztam, az állat elmozdult ugyan a virágból, de nem röptül el, annak jeléül, hogy az illat emez állatot is elbódította. Az *Anthophora* egynéhány óra múlva egészen felfrissült. Említés nélkül nem hagyhatom azon körülményt, hogy az állatot már április 2-án fogtam, míg reudes körülmények között csak április második felében mutatkozik. Találtam *Calliphora vomitoria*t is, melyre szintén bódító hatással volt az ibolyának erős illata, de frissebb volt, mint az *Anthophora*. Bódító hatásának bizonyult be az akáczfa virágának illata is. Folyó évi május hó 27-én láttam egy *Bombus lapidarius*-t mely az akáczfáról lehullott, a földön csak ugrott, de nem röptülhetett el; a mánor hatása alatt majdnem 9 perczig volt, mert ezen idő elteltével, szárnyra kelt és elröptül.

D. E.

Czélszerű fogási mód. Egy, bizonyos Coleoptera-nemekre egyedül eredményes fogási móddal óhajtom coleopterologus társaimat megismertetni. A nagy forróságban röptülő és nyugvó helyükről gyorsan elillanó Buprestidák több fajáról ismeretes, hogy azok előszeretettel repülnek élő vagy fekvő száraz fatörzsökökre, faczőlöpökre és száraz kerítésekre. Ilyen helyekről azokat hálóval vagy kézzel elfogni úgyannyra felette problematikus dolog, hogy jó, ha 100 példány közül 4—5 kerül birtokunkba. Én, kirándulásaim alkalmával, röptülő fajok és főleg a *Cicindelák* fogására, egy rövid, 20—25 cm. hosszú nyéllal ellátott tüll-hálót viszek niagammal, ha már most valamely egyenesen álló tárgy on *Anthaxiát*, *Melanophilát*, *Buprestis*-t, *Agrius*-t stb. veszek észre, úgy a hálót a bogár alatt félarasznyira, esetleg közelebb a tárgyhoz illesztem és a bogarat készen tartott zsebkendőmmel, egy gyors mozdulattal a hálóba